

JEDINÉ PRAVÉ NAJVVYŠŠIE NÁBOŽENSTVO

Poznanie najvyššej pravdy

Milí priatelia!

Táto prednáška je vlastne určená a vhodná len pre Velikánov Ducha v nadobýčajnom zmysle. A jej predmet podľa vonkajšieho zvuku a zdania snád' celkom jednoduchý, obyčajný, bezvýznamný bude:

Jediné pravé najvyššie náboženstvo.

To najdôležitejšie, v podstate však to najpotrebnejšie, čo dnes môže byť zvolené za predmet nejakej úvahy. Hoci je tomu skutočne tak, ako bolo povedané, nechcem napriek tomu toto tvrdenie nikomu vnucovať. Chcem ho predovšetkým krátko dokázať a až sa tak stane, popíšem obsérne **Cestu** k jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu, aby som tých, ktorí ho budú schopní sledovať, sám viedol až k Poznaniu jediného pravého najvyššieho Náboženstva.

Teda dôkazy, pomocou ktorých má byť vysvetlená dôležitosť a potrebnosť zvoleného predmetu, sú nasledujúce:

- 1) Človek musí mať náboženstvo. To správnejšie povedané znamená: Človek **má** náboženstvo. Každý z nás. A síce buď dobré, povedzme to najvyššie, najčistejšie, najvznešenejšie – alebo menej dobré, menej vznešené, snád' zlé, snád' opak najvyššieho a najvznešenejšieho. Vedia to ľudia, či vari majú dobré a na ktorom stupni dobra sa nachádzajúce, alebo zlé a ako ďaleko zlé náboženstvo? Vedia to ľudia? - - Nie! Milé deti, to **nevedia**. Dokonca ani tí najpovolanejší medzi nimi, ktorí by už podľa svojho úradu boli povinní to vedieť a na ktorých sa nazerá ako na Vodcov a Ukazovateľov Cesty. A prečo to nevedia? Jednoducho preto, že sú ešte deťmi. Deťmi Poznania Najvyššej Pravdy a hlavne deťmi v realizovaní Dobra, ktoré nutne plynie z Poznania Pravdy. Toto posledné je **veľmi veľkou** prekážkou v duchovnom vývoji **veľmi veľkou** prekážkou vo vzostupe. Keby medzi 1.000.000 ľudí aspoň 100 ľudí vedelo na čom sa zakladá pravé Náboženstvo a keby podľa toho jednali, mohlo by ľudstvo jasať a spievať radostné spevy a kráčať v ústrety **Najvyššiemu** Bohu. Nech však už niekto vie, alebo nevie, čo je najvyššie a najvznešenejšie Náboženstvo, tak napriek tomu každý z nás **určité** Náboženstvo má. Pretože my sme s Náboženstvom skrz-naskrz zrastení a síce každý z nás s tým svojim, ktoré je neho **prirodzeným** náboženstvom. Bez Náboženstva nemôže byť nikto, inak by musel úplne a totálne zmiznúť zo sveta, musel by čo do vonkajšieho zjavu i čo do vnútornej podstaty bez zbytku prepadnúť skaze. Aby však niekto svojou podstatou celkom a bez zbytku podľaohol skaze, taký prípad a taká možnosť neexistuje. Pretože však vo svojej najvnútornejšej podstate nemôžeme byť zničení a nemôžeme zmiznúť a – aj keby naša najvnútornejšia podstata dosiahla krajných medzí svojho rozpätia, zdokonalenie a najvyššie stupne svojho zjemnenia – napriek tomu zostávame v **spojení** s Niečím, s Najvyšším a povedzme **nadovšetko Najvyšším**: je z toho jasne zrejmé ako bolo práve vyššie naznačené:

„Bez Náboženstva nemôže byť vôbec nikto.“

Nie je teda za týchto okolností nanajvyš dôležité zistiť a vedieť: **aké je jediné pravé najvyššie Náboženstvo?** Určite áno! Lebo len Poznanie najvyššej Pravdy nás uvedie do stavu, v ktorom môžeme neomylnne posúdiť, či Náboženstvo ktoré je prirodzene našim, je dobré alebo zlé, a ako ďaleko môže byť označené ako dobré a ako ďaleko ako zlé. **Bez náležitej sily Poznania najvyššej Pravdy nie je toto rozlišovanie vôbec možné.** Pretože chceme vo svojom vnútri rásť a mohutnieť, morálne očisťovať srdce, zdokonaľovať sa a postupovať vo svojom duchovnom vývoji, musíme sa dôkladne oboznámiť s jediným pravým Náboženstvom. To je prvý dôkaz dôležitosti predmetu.

- 2) Predstavme si teraz v Duchu, koľko náboženských foriem medzi sebou žiarlivo a nenávisťne zápasí o významné privilégium byť jedinou spásonosnou silou, koľko cirkevných spoločností trhá na kusy milé ľudstvo? – Ako veľmi je smutný stav, ktorého príčinou je nevedomosť a hlboké duchovné zatemnenie.

Predstavme si v Duchu ďalej rôzne vierovyznania a tisíce siekt s ich donekonečna rozmanitými názormi a rozumovými schopnosťami, s ich zelotickým zháňaním proselytov (*tých čo prestúpili na novú vieru – pozn. prekl.*) s ich nechutným, krátkozrakým, tu a tam smiešnym dogmatizovaním, s ich nadovšetko dôležitým – ako sa domnievajú – puntičkárstvom a vnútornými nezhodami: Nie je tu mimoriadne a zvlášť mimoriadne dôležité sa dozvedieť, ktoré je predsa len to jediné pravé najvyššie Náboženstvo? – Nemali by sme tu – sledujúc toto snaženie a hľadanie Boha predstúpiť pred Boha so žalostným, bôľom naplneným srdcom a vysloviť prosbu: **Otče, uč nás, aby sme spoznali Pravdu?** – To je druhý dôkaz dôležitosti predmetu.

- 3) Naši milí Blížni, väčšina z ich žije v hriechu rôzneho duhu, v nevedomosti, v obmedzenosti svojho vedomia nevyjasnenosťami a temnote v mysli. Napriek tomu však namiesto Pokory a Skromnosti, vo veľkej pýche a nadutosti, skrátka povedané v hroznom, chaotickom duševnom stave.

Prečo? ---

Nežiar tu žiadny Božsky vznešený Ideál: **nie je tu vo všeobecnosti znalosť jediného pravého najvyššieho Náboženstva.** –

Čo tu teda je:

Je to práve hriech nevedomosti a obmedzenosti, hriech temnoty s jeho smutnými následkami, s mnoho tisícmi druhotných hriechov. Pretože v nevedomosti, obmedzenosti a temnote mysli **nie je možné** žiť bez hriechu. Nevedomý neustále prestupuje zákony jedinej večnej bezmedznej Pravdy, obmedzený neustále naráža na hranice, ktoré si okolo seba položil svojou nevedomosťou a krátkozrakoťou a chaoticky temná myseľ sa večne nachádza vo vare, v búrlivo zvírenom stave, na ktorý musíme pozeráť ako na dôsledok vnútorného nepokoja a žiaru rozbužnenú podzemným ohňom. –

Namiesto jedného pravého Náboženstva, ktoré by nás malo milostne spájať s Bohom, Najvyšším, Najčistejším Všadeprítomným a V š e t k o – Prenikajúcim, najsvetlejším, s jeho vonkajším prejavom, s celým stvoreným svetom a naučiť nás rozširovať našu Lásku na celé ľudstvo a na **všetko** stvorené, namiesto tohto jediného pravého Náboženstva, namiesto tohto Božsky vznešeného Ideálu máme tu:

- a) Obmedzené a obmedzujúce vedomie vlasteneckej horlivosti, tzv. patriotizmu;
- b) Skľučujúci temný tlak nacionálneho fanatizmu;
- c) Neoprávnený a každú jemnejšiu myseľ odpudzujúci cirkevný zelotizmus;
- d) Vedeckú domýšľavosť a diktátorský – formalistické chovanie;
- e) Pýchu na umeleckú šikovnosť, ktorá sa Dokonalému javí príliš malicherná.

Toto všetko sú také náboženstvá, avšak svojim spôsobom, so svojimi zákonmi a strediskami sily a svojimi obmedzenými bohmi. A žiadny obmedzený boh nemôže byť bezhriешny. Ale tiež nie Večný! Obmedzení bohovia sú dočasní. Všetko obmedzené je celkom určite a celkom prirodzene zasvätené zániku. A tí chudobní Duchom a slaboduchý zbožňovatelia týchto obmedzených bohov sa pominú aj so svojimi bohmi. A aj keď ešte dlho budeme nútení niesť ťažké jarmo ktoré na nás kladú títo bohovia obmedzenosti, napriek tomu raz uvidíme ich smrť a súc povznesení prejasneným Vedomím Večnosti, budeme raz triumfálne pozerat' na ich hroby. A k tomu nám dopomôže poznanie Pravdy jediného a najvyššieho Náboženstva. Nech k nám teda skoro príde Kráľovstvo Boha Najvyššieho! Príď Kráľovstvo Tvoje ó Pane! –

Teraz pôjdeme trpezlivo – kludne ďalej a budeme podľa svojich už získaných síl stúpať vyššie.

Priatelia!

Keby nás raz osvietilo nevýslovne vznešené, velebné Svetlo najvyššieho Božského Ideálu, oslnivo krásny lesk Pravdy jediného pravého najvyššieho Náboženstva; keby sme raz mohli začuť úchvatne sladké zvuky metafyzických melódií a najjemnejšie komponovaných sférických harmónií; keby sme mohli uzrieť okúzľujúcu krásu metafyzického maliarstva v skutočnosti: potom by nás pohľad na naše tunajšie umelecké výtvyry pohol k súcitnému úsmevu; áno neutíšiteľnou bolesťou pre dušu poznajúcu Večnosť je zotrávať aj medzi tými najväčšími a najslávnejšími umeleckými nádherami tohto obmedzeného päťzmyslového sveta. **Pretože nič nemôže v súčasnom Súčne uspokojiť krásnu, vznešenú, Božskú Dušu, ktorá spoznala Večnosť!** –

Keby sme raz mohli spoznať nepredstaviteľnú dokonalosť a presnosť Zákona Ducha a neopísateľnú všetko-prenikajúcu presnosť vedeckosti duchovného Sveta: potom by sa nám hodnota vedeckosti tohto sveta javila ako zanedbateľne malá. –

Keby sme raz mohli byť zúčastnení nadkráľovskej Vznešenosti a nebesky blažiaceho Kludu jediného pravého najvyššieho Náboženstva: tak by sme okamžite všetok cirkevno-sektársky zelotizmus kajúcne spoznali a uznali ako hriech a rýchlo by sme sa snažili očistiť od tohto hriechu. Každá obmedzenosť je prehreškom proti Bohu Bezmedznému, Večnému, Všadeprítomnému, Najvyššiemu. –

Keby sa raz naše srdce mohlo tak rozšíriť, stať sa tak veľkým a svätým, že by sme boli schopní s posvätenou Láskou a Božsky veľkým Srdcom milostne objat' celé ľudstvo ako jednu Božskú Rodinu: potom by sme spoznali chaotickú a nízko pôsobiacu silu nacionálneho fanatizmu ako dusnú sféru očistca a všetko by sme vynaložili na to, aby bolo ľudstvo z hrôzy tohto zhubného stavu vykúpené a vyslobodené. –

Keby sme sa raz mohli povzniesť k Božsky vznešenému Hľadisku: byť občanom celého Vesmíru, potom by sa tak zvaná a oslavovaná ale i veľmi zneužívaná cnosť Lásky rozpadla

v ničotu a rozplynula. Celý Vesmír je mojou Vlast'ou! Tak cíti a hovorí svätá, krásna Duša zrodená z Boha večne – bezmedzného! –

Tohto všetkého však môže dosiahnuť skutočný a Božsky vznešený Ideál. Jediné pravé najvyššie Náboženstvo, ak je správne poznané a srdečne zamilované, je povolane k tomu, aby nás nielen vykúpilo zo všetkých hriechov, zo všetkej obmedzenosti a nevedomosti ale aby nás tiež pozitívne rozšírilo a urobilo Božsky Veľkými, Božsky Vznešenými, Božsky Čistými a Krásnymi, Božsky Svätými, Miernymi a Božsky Milujúcimi.

Toto je teda tretí a posledný dôkaz dôležitosti a potrebnosti zvoleného predmetu.

*

**

Keď sme podali tieto dôkazy, mal by teraz nasledovať obširny popis Cesty. Musia však byť ešte aspoň zmienené niektoré dôležité poznámky.

Predovšetkým sa musí so zvláštnym dôrazom vyzdvihnúť, že tento popis Cesty nemá byť žiadnym **donucovaním**, ktorého úlohou by snád' bolo násilím Vás, dámy a páni, doviest' k tomu, aby ste zdolali tieto Výšiny, ktoré vedú k jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu. To nie, to nie. Pretože to je tak ťažká práca, tak ťažký podnik, že len málokto smú a môžu s určitým oprávnením myslieť na jeho vykonanie. Tento výklad a bližší popis Cesty má slúžiť len k tomu, aby rozšíril trochu Svetla v temnote pre tých, **ktorí sú už dostatočne zrelí k tomu**, aby zamerali svoju pozornosť na Večné Vykúpenie a Vyslobodenie svojich Duší a aby im naznačil čo majú vlastne robiť. Pritom však tí milí poslucháči ktorí ešte nie sú zrelí, aby **sa vážne zaoberali Večným Životom**, nebudú ľutovať že boli účastníkmi tohto predčítania. Pravda je stále drahá a milá, blažiacia a prinášajúca požehnanie. Ak nie dnes, tak zajtra alebo pozajtra, alebo ešte neskôr ale celkom určite prinesie vypočutá pravda svoje ovocie. Vo Večnosti je času dost' a semiačko Pravdy je nezničiteľné, celý Svet si pomaly podrobuje, znenazdajky vykupuje, z pút vonkajších Sú-cnosť oslobodzuje.

Takých malých náboženstiev, takých relatívnych zjednotení a spojení v láske je mnoho. Veda ich napríklad poskytuje niekoľko, ba mnoho; umelecká oblasť niekoľko, ba mnoho; rodinný život niekoľko, politika, vojenský stav niekoľko atď.

Žena napríklad môže byť mužovi celým náboženstvom. – Celkom tak aj muž žene. – Žena môže byť mužovi jeho jediným najvyšším bohom, ktorého vrúcne zbožňuje: rád by prinútil celé Nebesá aby splnili pranie tohto jeho Božstva, t.j. jeho premilej poloviny Srdca. A tu musí byť Boh veľmi opatrný – aby som sa tak vyjadril – a vo svojej láske veľmi obetavý a trpezlivý, vše-obsiahly a všestranný aby aj tohto malého muža pojal do svojej neobmedzenej Lásky. A tu musí byť Boh veľmi múdry a milosrdný, aby pochábl'a, ktorý by chcel i svätú Vznešenosť strhnúť do služieb obmedzenej a chaotickej krásy, nebil a netrestal príliš prísne. Ale pochábl'ovi nebudú jeho pochabosti odpustené. Nemôžu byť odpustené. Pretože to by pochábl'a v jeho krátkozrakosti a obmedzenosti nechať bujniť a rásť. Naivnosti budú vo svojich následkoch a skrz ne podľa vývojového stupňa viac alebo menej prísne, vždy však dobrotivo – múdro trestané. Tým sa hranica Vedomia malého človeka rozšíri a predĺži.

Aby som uviedol ešte jeden príklad. Umelkyni môže byť jej divadelný život celým jej náboženstvom, ktorého zákony, pravidlá a zvyky čo najprísnejšie zachováva, ktorému obetuje všetky telesné sily i duchovné dary. Chráň Boh, aby k nej pristúpil vyslanec nejakého vyššieho Boha ako učiteľ a zákonodarca. Pre ňu je pravé, pre ňu je ušľachtilé to, čo súvisí

s divadelným životom, nech by to bolo akokoľvek nízke a špinavé. Divadelný život je jej bohom a jej náboženstvom; jej všetkým.

Jeden človek nachádza veľké uspokojenie keď môže byť tým, druhý tým alebo oným. A všetkým týmto dočasným, malicherným, ničotným prániam má Onen Veľký, Vše-svätý Boh byť nízkym sluhom. To je veľmi zvrátený spôsob myslenia! –

Naša prednáška však nemá platiť a byť venovaná týmto malým náboženstvám, ale jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu, najčistejšiemu a najvznešenejšiemu zjednoteniu s Bohom Najvyšším.

Čo sa teraz toho týka, buď predovšetkým podotknuté , že t-o-t-o N-á-b-o-ž-e-n-s-t-v-o **nemá žiadne meno**. Ani žiadne nepotrebuje. O-n-o j-e ž-i-v-o-u S-k-u-t-o-č-n-o-s-ť-o-u. A síce tak žiou, že kto ju raz sám prežil nikdy na ňu nezabudne, nemôže zabudnúť a všade, kde skutočne existuje ju poznáva, hoci nemá žiadneho mena. Že však jediné pravé najvyššie Náboženstvo ako živá skutočnosť nemá žiadneho mena, nepotrebuje ho a tiež nemôže byť slovami opísané a žiadnou ľudskou rečou vyjadrené. V pojmoch ho nedokážeme ukázať. A to najdokonalejšie pojmové opísanie zostane vždy len tieňom, ktorý vrhá sama Skutočnosť.

Úrovne Bytia

Aby ste, vážení prítomní, mohli hlbšie a živšie nahliadnuť za tento tieň a možno aj sami uvideli Skutočnosť, budem ďalej postupovať takto predovšetkým rozdelíme celé Bytie, celý Život, od najnižšieho pólu až k najvyššiemu, na určité, od seba ohraničené a rozlíšené ríše.

Rozdelenie bude takéto:

- 0) Najnižšia ríša Súčna je Peklo. Táto ríša nech je z určitých dôvodov označená nulou. Jej charakteristickým znakom je: **nenávidieť Dobro, pohrdat' ním, prenasledovať Pravdu, pošľapávať a ukrižovávať Ju**; skrátka: **úplná nenávisť ku všetkému Božskému a Dobrému**.
- 1) Ďalšia ríša Súčna je **Očistec**. Jeho charakteristickým znakom je: **život v nevedomosti a obmedzenosti**, inými slovami: **páchať hriech alebo robiť dobro z nevedomosti alebo obmedzenosti a práve preto byť nútený stále prežívať tresty odmeňovania a utrpenia**.
- 2) Ďalšia ríša Súčna je **úplné sebazaprenie**. Dva charakteristické znaky tejto ríše sú:
 - a) **Absolútna Chudoba**
 - b) **Absolútna Pokora**
- 3) Ďalšou ríšou Súčna je **Dokonalé Pokánie**. Charakteristickým znakom tejto ríše je **Absolútna Trpezlivosť s negatívnym a pozitívnym aspektom**.
- 4) Ďalšou ríšou Súčna je ríša **Dokonalejšej vnútornej Premeny**. Charakteristickým znakom tejto ríše je **Absolútna Čistota**.
- 5) Ďalej sa pripojujúcou ríšou Súčna je ríša **Ľudskej Spravodlivosti**. Charakteristickým znakom tejto ríše je **Absolútna Pravdivosť**.
- 6) K tejto ríši Súčna sa ďalej pripája ríša **Ľ-u-d-s-k-e-j L-á-s-k-y**. Charakteristickým znakom tejto ríše je **Skvejúca sa, zo seba vyžarujúca Láska**.

- 7) K tejto ríši Súcna sa ešte ďalej pripája ríša **S-p-a-s-i-t-e-l-a , B-o-h-o-č-l-o-v-e-k-a u-m-i-e-r-a-j-ú-c-e-h-o , o-b-e-t-u-j-ú-c-e-h-o s-a z-a h-r-i-e-š-n-i-k-o-v.** Charakteristickým znakom tejto ríše je: **b-e-z-m-e-dz-n-á L-á-s-k-a a b-e-z-m-e-dz-n-á, z-b-o-ž-ň-o-v-a-n-i-a-h-o-d-n-á M-i-l-o-s-r-d-n-o-s-t'.**

✱

Potom prichádza všeobsiahle a najčistejšie Bytie samo, absolútne Bytie absolútneho Božstva so svojimi tromi aspektami: Otcom, a Duchom Svätým podľa kresťansko-dogmatickej terminológie alebo védantsky vyjadrené: Sat + Čit + Ánanda = absolútne Bytie, absolútne Vedomie a absolútne Sebavedomie, čiže najvyššia Blaženosť ako výsledok uskutočneného, slávneho Zjednotenia absolútneho Bytia s absolútnym Vedomím. To je ríša jediného pravého najvyššieho Náboženstva, Unio Mystica, absolútne zjednotenie s najvyšším Bohom. To je ríša čiže Sféra Čistého Božstva, oslobodeného od všetkého ľudského.

✱

Ad 0) Peklo

O pekle nemám toho veľa čo povedať. A síce preto, že je koncom scestia a s Cestou nemá nič spoločného. Peklo je niečo, čo spadá mimo Cestu. Peklo je – podľa súhlásneho výroku všetkých Osvietených a Múdrych – hrozný stav tých najzvrhlejších duší, ktoré Očistec nemohol očistiť a priviesť na Cestu. Preto že sa ich sila príliš vyvinula, nemohli byť trpení dokonca ani v oblasti Očistca. Oni tiež prekročili hranice veľkej miernosti a veľkej zhovievavosti zákona platného v Očistci a museli byť vyvrhnutí a vypudení. To znamená: Zabehli sa príliš a keď dospeli k najkrajnejším hraniciam, zapadli hlboko do bezodna a ich pád bol veľký. Pre tieto vyvrhnuté a hlboko poklesnuté duše neexistuje **zatiaľ** žiadna nádej aby sa dostali späť na **Cestu**. Musia tak dlho čakať a znášať v pekle hrozné muky, až sa z bezmedzného oceánu Bytia do bezmedznosti času vynorí iná životná vlna a otvorí nový cyklus a vrhne ich späť do prúdu Samsáry, kde budú musieť znovu začať svoj vývoj očistou svojich duší.

Ad 1) Očistec

Zvolil som toto slovo a pojmové označenie „Očistec“ síce celkom ľubovoľne a samostatne ale je pre túto ríšu veľmi vhodné, odpovedá skutočnostiam a je primerané mysleniu pestovanému na Západe dlhé roky. Skrátka a dobre „Očistec“ je skvelo výstižné, vhodné slovo. Čo sa teraz týka samotnej ríše týmto slovom označenej, o tom môžem povedať viac než o pekle. Predovšetkým sa bližšie oboznámime s podstatným obsahom tejto ríše a potom s jej účelom.

- a) Čo je teda podstatný obsah tejto ríše, či tejto oblasti ktorú nazývame Očistec? – Podstatný obsah tejto ríše je **život; prebudený život**, ktorý sa však prejavuje nevedomosťou, obmedzenosťou a rôznymi špinavými životnými činnosťami a vytvára rôzne nízke, špinavé formy. Celý život v tejto ríši je veľmi nízky a všetky jeho prejavy sú presýtené hriechom. Akým hriechom? – Nevedomosťou, obmedzenosťou a chaotickou emocionálnosťou. A akýkoľvek život, všetky prejavy života, na ktorých lipne nevedomosť, ktoré podliehajú nejakému obmedzeniu, na ktorých je možné vždy pozorovať špinu, nízkosť a nečistotu akéhokoľvek druhu, ktoré sú vedené a riadené

chaoticky emocionálne, tie prináležia do tejto sféry Súcna. Sem, do tejto sféry Očistca, náleží rôzny patriotizmus, šovinizmus, všelijaký nacionalizmus a nacionálny fanatizmus. Byť naklonený určitej vlasti alebo určitému národu a ostatné krajiny považovať za odporcov, vidieť v celom ostatnom svete nepriateľa, to je predsa hriešne, pretože to je krátkozraké a úzkoprse, pretože to je život v obmedzenosti, čo musím stále zdôrazňovať. – Sem, do oblasti Očistca prináleží všetok cirkevno-sektársky zelotizmus, náboženský fanatizmus a bigotnosť; potom veda v celej svojej štruktúre, vybudovaná pre nedostatok prostriedkov k bádaniu na hypotézach; divadelný život a ostatné odvetvia umenia. Rozmanité spoločnosti a korporácie, všetky myšlienkové smery a prúdy, ktoré sa pohybujú v určitých hraniciach časových a priestorových a ktoré sú s niečím v rozpore a protiklade patria do tejto oblasti a nemajú a v pravom slova zmysle nič dočinenia s jediným pravým najvyšším Náboženstvom.

Podľa toho sú všetky tieto inštitúcie a zariadenia zbytočné! – Tak by mohol niekto myslieť a usudzovať.

Nie!

Takéto myslenie a usudzovanie by bolo nesprávne a nemúdre, pretože by bolo jednostranné; nepozná a neberie do úvahy veľkolepé reťazenie bezmedzného, veľmi rozdielne a rozmanito utváraného života. Kto chce **múdro** myslieť, **múdro** usudzovať, odovzdávať bezchybné učenie a niekomu poskytovať pravde a skutočnosti odpovedajúce vyučovanie, ten musí počítať s rôznymi možnosťami a skutočnosťami. Napríklad: zo stanoviska jediného pravého a najvyššieho Náboženstva je akýkoľvek patriotizmus a nacionalizmus i v tej najušľachtilejšej forme prehreškom na Čistom, Všeobsiahlom najvyššom Súcne a je sebapónížením, spätným pádom z Božskej Všeobecnosti do obmedzenej zvláštnosti; ale naproti tomu zo stanoviska nízkeho charakteru je menej ušľachtilá láska k vlasti – už cnosťou vo vyvíjaní sa, zdokonaľovaní a stúpaní vyššie. Len keby ten nízko zmýšľajúci bol toho schopný! Človek ktorý sa stane Božsky čistým, Božsky vznešené Srdce, ktoré sa naučilo pozeráť na celú Zem, áno, na celú Slnečnú sústavu s Láskou **ako na svoju Vlast'**, by sa cítil veľmi poníženým a hriešnym, keby bol nútený dať prednosť určitej vlasti alebo určitému národu. Naproti tomu človek nižšieho charakteru by sa mohol úplne zbaviť svojho trápenia, dokonca by mohol získať krásne rúcho cnosti, keby bol schopný obetovať sa jednému národu, s láskou sa oň starať a preň pracovať. Od čistej – jasnej sféry jediného pravého najvyššieho Náboženstva je každá obmedzená láska k vlasti alebo národu – čo je to isté – tak ďaleko vzdialená ako je vzdialené Najvyššie Nebo od hraníc Očistca. A ak vidia v láske k vlasti a v láske k národu, v cirkevnom fanatizme, čo je vo väčšine prípadov púhym zbožným sebaklamom, zvláštnou krásnou cnosťou, charakterovou veľkosťou, dokazujú tým len svoju vlastnú nízkosť, svoju nevyvinutosť, dokazujú tým že ostávajú hlboko v Očistci a vo veľkej obmedzenosti svojho vlastného vedomia. A pre **takých** ľudí, **takej** duševnej veľkosti, sú všetky inštitúcie a zariadenia Očistca nevyhnutne potrebné. Veda je pre nich potrebná, školy a cirkvi sú pre nich potrebné, áno, dokonca perhoreskovaný (*rozhodne zavrhovaný – pozn. edit.*) militarizmus je pre nich potrebný; to dokazuje nevyhnutne a čo najlepšie účelnosť inštitúcií a zariadení Očistca v nižších vývojových štádiách.

- b) Aký je účel života v Očistci a jeho obmedzených prejavoch inštitúcií a zariadení? Účel prejavov, inštitúcií a zariadení v tejto ríši je: očista a zdokonaľovanie duší jednotlivých indivíduí a ich príprava na ťažkú Cestu k Bohu, Večnému a Bezmedznému; na ťažkú cestu k jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu, kde sa človek zjednotí s Bohom a stane sa Vše-JA, kedy spoznáme a zamilujeme si Celé Ľudstvo ako jednu veľkú Národnú Rodinu, Celé Ľudstvo ako svoj Národ a Oblasť Celej Slnecnej Sústavy – áno, ešte viac! - ako svoju Vlast'.

A aby sme tam mohli dospieť, k tomu nám prvú príležitosť poskytuje očistný proces v Očistci. Očistný proces v Očistci je k tomu prvým krokom. Je šťastný, kto tento proces môže nastúpiť ako **Človek** s prevažujúcou **Ľudskosťou!** –

A všetky tieto ukrutné omyly, klamnú životnú prejavy a rozmanité zložitosti robia čiernu noc pekla s jej stupňami a temnou chaotickou ríšou Očistca s jej zariadeniami nevyhnutne potrebnými. Tým však nie je popis mnohých možností v Očistci vyčerpaný. A musím ešte niečo pripojiť.

Tak napríklad je niekto horlivo oddaný estetickému krásnu v umení. Umenie je jeho jediným najvyšším náboženstvom. Keby tu nebolo možné žiadne umelecké vzdelanie, musel by zahynúť a žiadny Boh – s výnimkou onoho zo sféry umeleckej – by nebol schopný ho poučiť, že i to najdokonalejšie umenie vo skvelej súhre, v ktorej všetko pôsobí spoločne, aby sa vytvorilo niečo veľké, je len úbohým dočasnou ilúziou. Pretože však teraz je bohom svojej malej Súcnosti, podľa zákona svojho vlastného želania, nastúpi putovanie po umeleckom živote. V tomto živote bude významným maliarom, v druhom živote bude vynikajúcim huslistom alebo klaviristom, v treťom živote bude niečím iným: slávnym básnikom. Tak to ide ďalej. Dnes je tým, zajtra oným. V tomto živote nadobudne tieto, v onom živote iné umelecké vlastnosti. Podľa zákona svojho želania zjemňuje estetický zmysel a svoju mechanicky – geometricky – matematicky – fyzikálne – plasticky – maliarsky – hudobne – magicky atď. pôsobiacu silu a schopnosť, svoju umeleckú schopnosť, pokiaľ – povedzme – je to práve možné v úzkych hraniciach tejto ríše. Konečne sa vo svojej siedmej inkarnácii objaví na doskách životného javiska ako kúzelná krásna deva obdarená okúzľujúcim hlasom. Vrchol všetkej umeleckej schopnosti. To je, ako bolo predtým naznačené, najvhodnejšia konštelácia. Rodená divadelná umelkyňa, pred ktorou sa množstvo mužských zástupov vrhá do prachu, ľahko zabúdajúc na svoju dôstojnosť, lebo si ju ani ešte nezískali a ani nemali. Príležitosť je však skutočne príliš zvädzajúca. Čo dokonca ani Bohovia netúžia po pôvaboch a rozkošiach päť zmyslového sveta? Určite áno! Pretože sa však všestranne zbožňovanej umelkyni nedostáva morálneho založenia – pravú mravnosť nemožno vôbec získať v oblasti očistca; v Očistci sa pracuje za plat alebo zo strachu pred trestom: to však nie je žiadna mravnosť - , pretože teda umelkyni chýba morálna sila, po nedôstojne premárnenom živote musí trpko zvolať: „Ó biedny, biedny život!“ . A tu spozná a snáď aj pochopí najvyššiu a najčistejšiu Pravdu, ktorá je v tejto ríši možná. Toto poznanie ju teraz urobí schopnou, aby urobila prvý krok z Očistca. Či sa jej podarí v jednom živote úplne vykonať prvý krok, to závisí od rôznych okolností, ale **Morálny Umelec** sa v nej ako dieťa celkom určite už narodil.

Vezmime a vyložme teraz iný príklad.

Ktosi je horlivo oddaný panovačnosti. Jeho skrytý boh a vlastné náboženstvo je: **Uplatňovať moc a panovať**. A v dôsledku tohto zákona jeho Súcno, po určitom počte znovuzrodení, sa konečne stáva veľkým a mocným vladárom, avšak za takých okolností, že nakoniec smutne, bôľne a často i sklamané musí zvoláť: „Ó vanitatum vanitas!“ – „Videl som všetko, čo sa deje pod Slnkom; a hľa: márnosť nad márnosť, všetko je márne a lapaním vzduchu!“ Kohelet I. 2. 14. A tu sa milý kráľ prebudil ku skutočnému kráľovskému Poznaniu a v tom okamžiku sa v ňom ako dieťa narodil **Morálny Panovník**. A toto Dieťaťko ktoré sa v ňom narodilo v nízkej maštali plnej špiny, aj keď to bol zdánlivo kráľovský palác a toto malé Dieťaťko – ak ho bude veľký kráľ a muž poslúchať – ho povedie na cestu k Bohu, jedinému a najvyššiemu Vladárovi.

Ako je jasne zrejmé z týchto príkladov, sú tak mnohé zvláštnosti, rozličné druhy pôsobnosti a oblasti vzdelania v Očistci prísnu nutnosťou.

Po druhé z uvedených príkladov dosť jasne vysvitá, akým spôsobom je človek vedený na Ceste k Bohu.

Teraz teda slovo o cirkvách a vede a síce v ich sesterskom objatí, v ich mierumilovnom vzájomne sa dopĺňujúcom pomere. Viera a Veda, cirkevniectvo a vedeckosť sú len podľa vonkajšieho zdania nepriatelia: **vnútorne** posudzované – sú **najlepšími priateľmi**. A pomer medzi Vierou a Poznaním, medzi cirkvou a školou správne pochopiť a korektné definovať, nie je možné bez predchádzajúceho skutočne prežitého Svätého „Unio Mystica“, bez skutočného zjednotenia s najvyšším Bohom. – Podľa nášho názoru sú teda cirkvi a školy a ostatné ústavy v **oblasti Očistca** bez pochyby nutné. **Jediné pravé Náboženstvo je najvyšším a najdokonalejším Vedením, „abstraktným Vedením“ a najvyšším a najdokonalejším „konkrétnym Výsledkom“ v ich najblaženejšom zjednotení a jednote, ako svetlo a teplo zo Slnka sú jedno.**

Kde by sa teda malo a mohlo vyvíjajúce Ego učiť oddanosti, keby tu neboli cirkvi, vnucujúcu svoju autoritu a praktikujúcim dušiam násilie, odbojných duchov do poslušnosti Viery nútiace? Samotné hrubé Ego klesnuté do hrubosti hmoty by sa rozhodne nemohlo bez tohto zeloticko-fanatického prispenia vyvíjať, očisťovať a zdokonaľovať. Aby mohlo ďalej postupovať, musí sa hrubé Ego učiť oddanosti. Čo sa však týka ostatného, jednostranná oddanosť nestačí ku dobytíu najvyššieho Sebavedomia, kde sa hovorí: Ja Som Cesta, Pravda a Život. Oddanosť bez poznania je žeravé slnko bez svetla. To bolo síce tiež niečo, avšak niečo nedokonalé a nepekné. Oddanosť je užitočná len do istého stupňa. Ale jednostranná otrocká oddanosť je skôr prekážkou než oporou. Kde by sa teraz malo a mohlo Ego z jednostrannosti a otrockej oddanosti oslobodiť a získať i abstraktné poznanie a ako jeho dôsledok abstraktný pocit Sebavedomia – aj keď v počiatočnej podobe - , keby tu neboli žiadne vedecké kruhy, žiadne k filozofickej samostatnosti vychovávajúce školy a ústavy? - - Oproti tomu je opäť príliš veľké a abstraktné Poznanie; príliš vysoký pocit Sebavedomia bez zjemnenia náležitou oddanosťou by viedol k povýšenectvu a tyranstvu. Viera ho musí donútiť sa skloniť pod jarmo poslušnosti. Po nejakú dobu bude duša vychovávaná cirkvami, vybavenými rôznymi nutnými zvláštnosťami. Vierou k oddanosti a po nejakú dobu a opäť v rôznych školách rôznym Poznaním ku samostatnosti a autonómii, aby sa stala vznešeným celkom a aby mala čo je nutné a čo je potrebné. Lebo tieto dve vlastnosti –

Viera a Poznanie, Oddanosť a Sebavedomie, patria spolu ako Žena a Muž. A len kto v sebe v najvyššom zmysle tento najvyšší ženský Ideál a najvyšší mužský Ideál súčasne uskutočnil, to znamená: kto dokáže uskutočniť najdokonalejšiu Oddanosť a najdokonalejšie Sebavedomie v tom istom okamžiku, ten dosiahol ciele svojho školenia a svojho vývoja. K tomu podávajú cirkvi a školy vyvíjajúcemu sa Egu prvú, chcem povedať: najhrubšiu pomoc. Po nejakú dobu cirkvi a po nejakú dobu škola. Po nejakú dobu tieto cirkvi a tieto školy, po nejakú dobu ony cirkvi a ony školy. Podľa toho, čo je vyvíjajúcemu sa Egu potrebné a čo mu slúži.

Chcem Vám túto skutočnosť vysvetliť ešte takto, z iného stanoviska:

V predchádzajúcom pojednaní sme začali cirkvou. Dajme teraz miesto vede.

Čo je veda? – Nič iného len **krásny – jemný odlesk konkrétneho materiálneho života v jeho pojmovo-logickej abstrakcii**. To znamená, že všetky prejavy, kombinácie vzťahy konkrétneho materiálneho života, ako i všetky zákony a pravidlá, podľa ktorých jednotlivé prejavy a Prejavy môžu existovať v nás, v našej duši, ako jemné abstrakcie v pojmovo-logickej forme. Celý svet sa v nás môže týmto spôsobom odrážať – reflektovať. A tento krásny - jemný odlesk konkrétneho materiálneho sveta, táto pojmovo-logická abstrakcia sa získava pomocou fyzického tela experimentálnym spôsobom. Keď sme však získali tento jemný obraz, tak s radosťou opúšťame špinavú pozemskú úroveň a uspokojíme sa s Čistým Poznaním. Našli sme Čisté Poznanie. A duša jasá nad týmto veľkolepým objavom a vymoženosťou. To je zásluhou vedy. – Keď myseľ zahalená zemou urobila tento objav, duša v nej sídliaca volá s veľkým jasotom: „Heuréka, našla som najvyššie Nebo!“. Je to však veľký omyl že by to bolo najvyššie Nebo ale pre takú ťažkopádnu pozemsky zaujatú a v temnote plaziacu sa myseľ je táto skutočnosť mimoriadne významná. Pre takú myseľ je to najvyššie Nebo a preto žiadne vyššie Nebo nedokáže pochopiť. Pretože ešte nižšie sa nachádzajúci sa ľudia majú jedlo, pitie a hodovanie za najvyššie a najrozkošnejšie Nebo, pre ktoré sa radi vzdávajú všetkých krás, všetkých abstrakcií vedeckého Neba. Prečo? Pretože sú veľmi zaostalí a musia ešte dlho prežívať utrpenie Samsáry až dospejú aspoň tak ďaleko, aby sa mohli nejako zachytiť najhrubších začiatkov vedy. Z toho je – aby som túto príležitosť správne využil – veľmi zrejmé toto ponaučenie: tak ako sa má hrubý jedák a pijan pokorne chovať k vedecky vzdelanému mužovi a preukazovať mu všetku česť, tak sa má vedecky vzdelaný človek úplne pokorne chovať k duchovnému človeku a preukazovať mu všetku príslušnú úctu. Toho však oni nie sú schopní, ani hodovník ku vzdelanému vedcovi, ani vzdelaný vedec k duchovnému človeku. Hrubý hodovník by najradšej všetkých vzdelancov vymlátal a vyhubil a isto by to urobil, keby nebolo milých synov Marsových (*vojska, pozn. prekladateľa*) a policajných zariadení. A on ten hrubý hodovník je úplne nevinný. Čo robí, to robí zo srdečnej lásky ku svojmu nečistému Nebu. A svojich spoločníkov miluje vrejšie, než si môžeme predstaviť. Tiež je to podobné u vzdelancov voči duchovným ľuďom. Vedátori, ako ich nie celkom láskyplne nazývajú, sú najväčšími nepriateľmi ešte o mnoho vyšších oblastí – duchovného Neba. Avšak budú veľmi, veľmi zahanbení. Príde doba, že sa budú veľmi hanbiť. A vyrastajúci hrubí hodovníci, im, dnešným hodujúcim vede, poskytnú bohatú príležitosť, aby sa cvičili v trpezlivosti, až sa dnešní milovníci vedy začnú zduchovňovať a dnešní hodovníci tela prenikať do sféry vzdelanosti. Nemúdrost'

zrelších vedcov bude vypudená odporným vyvyšovaním sa hodovníkov, vyrastajúcich novo vo vedcov. To znamená: Vedeckosť ako taká je vždy spojená s nemúdrost'ou a pýchou. Ak chcú milí vedci so svojimi satelitmi postúpiť o krok, musí z nich byť ich nemúdrost' vyhnaná. To na nich, vyzretejších vedcoch, vykonajú novo vyrastajúci vedci. Úlohou novopečených vedcov, vyvíjajúcich sa z hodovníkov, bude z pokročilých vedcov – mužičkov, vychovať múdrych Mužov. A ja viem čo hovorím.

Začiatkom tejto ťažkej exkurzie bola definícia vedy. K tomu začiatku sa musíme vrátiť. - Veda je krásny – jemný odlesk konkrétneho materiálneho života v jeho pojmovno-logickej abstrakcii. Získanie tohto odlesku je zásluhou vedeckosti.

Čo je teraz úlohou cirkvi a jej poslušnosti ku viere. Cirkev má veriacich hrubej mysli vychovávať k oddanosťou, cirkev má mysliam zajatým v chaose a temnej pozemskosti čo povedať, má do nich násilím vpraviť myšlienku: Keď neuveríte, zahyniete! – Má ich poučovať aby si svoju spásu získali pokorou a trasením. To čo pokročilá v-e-d-a akosi z pozemskosti vylúpla v tento odlesk materiálneho konkrétneho, má hrubá myseľ veriť. A kto správne verí a je správne oddaný, bude spasený. A to je naozaj pravda.

Tak sa navzájom obe podporujú ako dobré sestry. Viera a Veda. Tak si vzájomne sestersky pomáhajú cirkev a škola.

A to všetko sa deje v oblasti Očistca, v oblasti obmedzení. A preto sú všetky tie inštitúcie a zariadenia nevyhnutné. To je jasné a zrejmé. A múdry to všetko vie a rozumie tomu a preto tiež večne a všemohúcne zotráva v blaženom stave duše, preukazuje jedine Bohu Najvyššiemu všetku úctu.

Rozhliadnime sa ešte raz po Očistci; je to potrebné. Ak sa prizrieme trochu bližšie budeme v tejto oblasti môcť rozoznať dva aspekty: svetlejší a temnejší.

V čom spočíva svetlejší? V tom že tam sú ochotní a naklonení do určitej miery konať dobro, ale vždy len za odmenu. –

V čom spočíva temnejší aspekt? V tom, že tam majú odpor k dobru a pociťujú radosť ak môžu spôsobiť škodu; len zo strachu pred trestom sa neodvažujú dokončiť svoje milované dielo. Toto je cesta – scestie ku peklu.

Ešte jedna dôležitá otázka: Ako dlho m-u-s-í duša zostať v oblasti Očistca? – Pokiaľ bude dávať prednosť životu v obmedzenosti a konať dobro za odmenu. Dokiaľ milujeme obmedzenosť a pracujeme za odmenu, niet pre nás nádeje aby sme mohli dospieť do vyššej Ríše. Pretože to by bolo úplne zbavené vlastnej prirodzenosti dotyčného Ega a bolo by nemožné. Čo je to je a čo nie je, to proste nie je. Neobmedzenosť je vlastnosťou najvyšších Nebies ale obmedzenosť, nevedomosť a špina patri do Očistca a musia byť vyčistené.

Priatelia!

Je nekonečne ťažké opustiť hranice obmedzenosti a nekonečne ťažké nastúpiť Cestu k jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu a po tejto Ceste putovať.

Áno, priatelia, popravde je nekonečne a bezmedzne ťažké dosiahnuť najvyššieho Cieľa, teda toho Cieľa, kde duša, keď ho dosiahne môže spočinúť.

Dokonané je: JA A OTEC JEDNO SME –

Ale ako bezmedzne ťažká, taktiež bezmedzne povznášajúca a blažiacia je Cesta k Najvyššiemu. Tisíce srdcelomných bolestí tu čaká na odvážneho pútnika, ale súčasne desať tisíc netušených, nepredstaviteľných radostí, ktoré zahoja celé more bolestí.

Budete teda, veľmi vážení prítomní – lebo tým, ktorí milujú večné a Najvyššie, náleží všetka úcta a česť -, budete ochotní so mnou v myšlienkach nastúpiť túto nekonečne ťažkú Cestu a kráčať po Nej? – Áno sme k tomu zo srdca ochotní! – Dobre. Urobme teda prvý krok. Volá sa :

Ad 2) Dokonalé Sebazaprenie

To je veľmi veľké Slovo, Božské Vnädidlo pre Božsky založené Mysle: Dokonalé Sebazaprenie. Tento pojem v sebe skrýva dvojaký obsah. Jeden vnútorný a jeden vonkajší. Vonkajší znamená absolútnu Chudobu a vnútorný absolútnu Pokoru. To znamená inými slovami toto: Kto opustil hranice Očistca a chce urobiť prvý krok na Ceste k najvyššiemu Náboženstvu, ten musí začať úplnou, absolútnou Chudobou a absolútnou dokonalou Pokorou. Absolútna Chudoba je vonkajšou a absolútna Pokora vnútornou stránkou prvého kroku dokonalého Sebazaprenia. Z toho teraz plynie jedna veľmi závažná Pravda; Pravda ktorá ničí všetok sebaklam a zbožné omyly. Totiž: kto neuskutočnil úplnú Chudobu a kto sa necíti šťastný a spokojný v úplnej Pokore, ten ešte vôbec nenastúpil cestu k jedinému pravému najvyššiemu Náboženstvu, hoci sa inak zdal byť svätým ako Anjel, hoci inak všetko vedel a k akejkol'vek spoločnosti prináležal a akékoľvek postavenie v živote zaujímal. To znamená celkom nič, je to len prázdne, dočasné zdanie, ilúzia a sebaklam; to všetko dokazuje že človek je postihnutý krátkozrakosťou a obmedzenosťou. Prvý krok k oslobodeniu Ducha z hmotného Súcna je absolútna Chudoba a absolútna Pokora, dokonalé Sebazaprenie. To je veľmi veľké a veľmi vážne Slovo! Ale Slovo pravdivé!

Teraz však: Vyjdi Slnko! Buď Svetlo! Nech rozleje sa Lesk a Jas Cez údolia a hory.

Pretože sme sa, milí priatelia týmto spôsobom a tak veľkolepo a s tak plným rozmachom dostali na ťažkú Cestu, zdá sa mi byť veľmi potrebné trochu sa ohliadnuť a rozumne a uspokojivo zodpovedať jednu dôležitú otázku. Vyššie sme si položili túto potrebnú otázku: Ako dlho sa m-u-s-í Duša zdržovať v oblasti Očistca? A odpoveď na túto otázku znela: Dokiaľ miluje obmedzenosť, dokiaľ pracuje za odmenu. (Tak dlho musí Duša ostať v Očistci).

Dôležitá otázka, ktorá má byť teraz položená znie trochu inak a síce takto: Kedy smie už pripravená Duša, ktorá spoznala a premožla klam a ilúziu celého Súcna, kedy smie Duša V-y-s-p-o-r-i-a-d-a-n-á so zjavným svetom vystúpiť z obyčajného života a – absolútnu Chudobu uplatňujúc a snažiac sa byť činnou, odobrať sa do svätého Bezdomovia? Na túto otázku musí byť daná nie len rozumná ale aj múdra odpoveď, ktorej by nemohol nikto odporovať a s ktorou by každý bez všetkého musel súhlasiť.

Kedy teda smie Duša, úplne vysporiadaná so zjavným svetom nastúpiť Cestu k najvyššiemu Náboženstvu krokom úplného Sebazaprenia?

Odpoveď: Keď svoje povinnosti v Súcne čo najpresnejšie a najprísnejšie dosiahla.

Napríklad:

- 1) Manžel sa nesmie odobrať do Bezdomovia, pokiaľ nesplnil povinnosti ktoré má voči svojej manželke.
- 2) Otec sa nesmie odobrať do Bezdomovia, pokiaľ sa náležite nepostaral o svoje deti.
- 3) Syn rozhodne nesmie opustiť rodičov, ktorí sú na neho odkázaní, pokiaľ potrebujú jeho pomoc.
- 4) Vojak sa rozhodne nesmie vzoprieť svojim predstaveným a – hoci by bola zbraň akokoľvek hrozná a vražedná, rozhodne ju nesmie odhodiť a povedať: nebudem bojovať. Pretože to by bolo síce ako z lásky, ktorá napriek tomu z neznalosti veľkých skutočností je zahalená závojom nevedomosti, ale v skutočnosti by to bol čistý anarchizmus, ktorého následky sú blúznivosť, fanatizmus, disharmónia a utrpenie. Vojak ktorý sa snáď zamestnáva mierovými snahami, myšlienkami na Večnosť a Spásu , vo svojom vnútre podnecovanom mierom, musí napred osvedčiť že do krajnosti koná svoje povinnosti. Len tak ho môže prísny boh vojny v mieri prepustiť, podať mu obidve ruky a za jeho správne a mierumilovné myšlienky a snahu „postaviť zlatý most“, ho chrániť a podporovať. Nie nepriateľa ale dobrého priateľa vidíme a máme v tomto živote v Marsovi opásanom mečom.

A celkom tak sme na tom s ostatnými bohmi: so zvodne krásnou Afroditou, s umelecky skvelým Foibom Apolónom, s bojovnou Palladou Athénou, strážkyňou vied, s lekárom Aeskulapom, s bohyňou Ceres, s Gráciami, Múzami atď. V t-o-m-t-o v-o-n-k-a-j-š-o-m živote musíme uctievať mnoho bohov, každému z nich slúžiť jeho vlastným spôsobom. A l-e-n t-ý-m-t-o s-p-ô-s-o-b-o-m môžeme pomocou obradov a formalít byť prepustený z tohto sveta do Onoho Sveta, kde potom budeme milovať jediného Najvyššieho Boha z Celého Srdca a žiadnych iných bohov nebudeme uctievať.

Áno, mnohí bohovia, ktorých sme v tomto vonkajšom živote povinne uctievali, budú nám potom na Onom Svete prirodzene vzdávať úctu ako Tým ktorí dosiahli TOHO.

Po vybavení tejto rozumárskej vsuvky obráťme kľudne a odovzdane svoje myšlienky na Cestu. Vrátime sa k nášmu vlastnému Cieľu. To je: k úplnému Sebazapreniu, pozostávajúceho z dvoch momentov:

- a) absolútnej Chudoby
- b) absolútnej Pokory.

Ad a) Čo je to absolútna Chudoba?

Úplné, radostné vzdanie sa toho, čo nazývame bohatstvom alebo vlastníctvom. **Úplné, radostné vzdanie sa celého viditeľného a hmatateľného Bytia.** Nič nenazývať svojim vlastníctvom, na nič nepozerať ako na svoje, vyjmúc **vlastné telo.** Je ešte mnoho ťažoby a špiny, takže sme na 10.000 kilometrov vzdialení od svojej pravej Otčiny – od jediného pravého najvyššieho Náboženstva, ako to bude v ďalšej prednáške jasne vysvetlené

Ad b) Čo je to absolútna Pokora?

Úplné, radostné vzdanie sa všetkého toho, čo prináleží k vnútornému bohatstvu. Úplné, radostné vzdanie sa celého myšlienkového, logického, filozofického

a dogmaticky existujúceho Súcna, inými slovami: nikoho nepoučovať, nikoho neovládať, nikomu nerozkazovať a nad nikým nepanovať; naopak, sami sa dať poučovať, sami sa nechať ovládať a seba prikazovať, sami sa pokorovať. Žiadny filozof ani dogmatik, žiadny mysliteľ alebo vedec nemôže preniknúť ďalej než ku hraniciam Očistca. Ak chce filozof alebo dogmatik alebo vedec postúpiť ďalej a prekročiť hranice Očistca, potom sa musí vzdať všetkého poznania ktoré je len zdanlivým poznaním a ako pokorný, nič nevediaci ísť ďalej. Ak toto pozná toto a zachová sa ako taký úplne pokorne, môže byť prijatý ako Svätý Žiak, bez akéhokoľvek obradu, pomocou samotného Činu.

To je **úplné Sebaovládanie**, skúmané a vysvetlené z vonku aj z vnútra. Prvý krok.

Celé milé Ego sa musí stať nulou, povedal by som nekonečnou nulou. A to nie je žiadny trest. Táto nula, stanie sa prázdny a ničím, nie je žiadny trest. Toto vzdanie sa celého viditeľného hmatateľného a myšlienkového poznateľného Súcna nie je žiadnou stratou ale je Božsky Vzneseným prípravným Činom. Lebo len myseľ, ktorá sa stala bezmedznou nulou môže prijať Bezmedzno.

Ďalej uvediem ešte symbolickým spôsobom niekoľko príkladov ktorých úlohou bude objasniť, ako sväto-sväté sú skutočnosti a Pravdy o úplnom Sebazaprení, o absolútnej Chudobe a absolútnej Pokore.

V Evanjeliu Sv. Matúša v XIX. Kapitole stojí napísané:

A jeden pristúpil a povedal mu: Dobrý Majstre, čo dobrého by som mal urobiť, aby som mal život večný? Ale on povedal jemu: Čo ma nazývaš dobrým? Žiadny nie je dobrý, iba jediný, totiž Boh. Ak chceš potom vojsť do Života, drž sa prikázaní. On sa pýta: Ktorých? Ježiš potom povedal: Nezabiješ (ani zvieratá), nez cudzoložíš, nepokradneš, nepovieš krivého svedectva, cti otca svojho a matku svoju a milovať budeš bližneho svojho ako seba samého. Vraví mu mládenec: Všetko toto som dodržiaval od svojej mladosti. Čoho sa mi ešte nedostáva? Povedal mu Ježiš: Ak chceš byť dokonalým, choď a predaj svoj statok a rozďaj chudobným a budeš mať poklad v Nebi a poď a nasleduj ma. A počujúc potom mládenec tú reč, odišiel a ostal smutným, lebo statku mal mnoho. Ježiš potom povedal učeníkom svojim: Amen, vravím vám že bohatý ťažko vojde do kráľovstva nebeského. A opäť vravím vám, ľahšie prejde ťava uchom ihly, než bohatý vojde do kráľovstva Božieho. A počujúc to učeníci jeho užasli a hovoria: A kto teda môže byť spasený? Pohliadnuc potom Ježiš povedal im: U ľudí to je nemožné ale u boha je všetko možné.

Vtedy odpovedia Peter povedal mu: Aj my, opustili sme všetky veci a šli sme za tebou. Čože nám bude? Ježiš mu potom povedal: Amen, vravím vám, že vy, ktorí ste ma nasledovali v druhom narodení, keď sa posadí Syn Človeka na trón svojej velebnosti, sadnete si i vy na dvanástich trónov súdiac dvanásť pokolení izraelských. A každý, kto opustil by domy alebo bratov alebo sestry alebo otca alebo matku alebo manželku alebo dieťa alebo pole pre meno moje, stokrát viac vezme a život večný dedične obdrží. Mnohí prví potom budú poslední a poslední budú prví. – Potiaľ príklad o bohatom mladíkovi.

V tomto príklade sú uvedené rôzne hlboké a veľké Pravdy, ktoré si každý bude vysvetľovať podľa svojho vývojového stupňa. Pochábel pravdepodobne objaví

pochabosti a snád' sa im bude aj smiať. Kritik tam snád' nájde niečo nelogické a bude sa cítiť povolaným, aby to dokázal. Múdry však zotrúva pri svojom nerušenom duševnom klúde súc spokojný s Najvyšším. Najvyššieho poznávajúte, uctievaťe, všetkému rozumejte a všetko jasne uvidíte.

Majster Eckhart vraví: „Aller stillest stau und aller lerest ist da du allerbestes.“ To znamená úplné Sebazaprenie zvonku aj vnútorne. „Aller lerest“ znamená absolútnu Chudobu a „Aller stillest“ absolútnu Pokoru.

Mimoriadne krásny príklad úplne absolútnej Chudoby: Diogenes rozdal všetok svoj majetok a polonahý sa odobral do Bezdomovia. Ale absolútnu Pokoru si ešte neosvojil. Dovoľoval si totiž veľmi často vtípné, hryzavé a sarkastické poznámky o druhých mysliteľoch. Diogenes realizoval len polovinu prvého kroku. A čo sa toho týka, v tomto ohľade bol dokonalý. Absolútne však nebol vznešený a dôstojný. Absolútna sebavedomá Chudoba nestačí, lebo vedie kandidáta k výstrednej povýšenosti a k výstrednej pýche, k sarkastickému chovaniu. Aby ten prvý krok úplné Sebazaprenie bol dokonalý, musí sa k absolútnej Chudobe pridružiť aj absolútna Pokora. Áno: „Stáť tu **celkom prázdny a celkom tichý**, to je najlepšie“.

Mám sa snád' tiež zmieniť o príklade svätého Františka z Assisy? Jeho slávne, úprimné zasnúbenie s Pani Chudobou je príliš dobre známe, tak ako jeho pokora a jeho detinsky milé chovanie. Bol však v mnohých ohľadoch dieťaťom svojej doby a tiež ním musel byť, lebo nepriateľ Boha stále obchádzal ako revúci lev, hotový zahrdúsiť a požrať baránkov. Ale on (sv. František) bol tak pokorný, že mu nikto nemohol ublížiť. Napríklad: podľa ducha doby udržiaval svoj vysoký Duchovný Ideál odetý do kresťanského rúcha, čo konečne nie je na škodu. Pretože pojmy a slová nič neznamenajú. Nech sa používa kresťanská, védantská, teozofická, brahmánska či buddhistická terminológia, to je celkom bez významu.

Bolo však treba Pokory k tomu, aby ostal kresťanský medzi kresťanmi. Jeho Pokora však išla ešte ďalej: Každému kňazovi ktorého stretol, vždy pobožkal ruku. Ako najposlednejší sa tu javil On – skutočne prvý zo všetkých.

Končím rozprávanie o príkladoch slovami Kristovými:

„Blahoslavení **chudobní**, lebo **Kráľovstvo Božie** je ich“ (Lukáš VI. 20.) To je vonkajšia Chudoba. A v Evanjeliu sv. Matúša V. 3. stojí: „Blahoslavení sú **Chudobní Duchom**, lebo ich je **Kráľovstvo Nebeské**“. To je vnútorná Chudoba, jasnejšie povedané – **Pokora**. Tieto dva aspekty sa dopĺňujú v jeden krásny, dokonalý celok. Prv ako však túto duchovnú abstrakciu môže prirodzená – hrubá myseľ realizovať, musí prejsť všetky pochody vedeckej abstrakcie a všetkými tými drezúrami, ktoré práve umožňuje umelecko-vedecké vzdelanie. Pretože kto si neosvojil hrubšiu techniku abstrahovania vo vedeckej sfére, ako by sa mohol opovážiť vykonávať ešte omnoho jemnejšiu techniku umenia abstrahovať v duchovnom svete? To je pre takého úplne nemožné. Áno, boháč - to je materialistická so zemou zrastená myseľ, taký boháč bude môcť ešte ťažšie vojsť do Kráľovstva Nebeského, než ťava prejde udom ihly.

Ak nedosiahlo Ego žiadneho logického poznania, ako sa môže vzdávať Poznania, aby mohlo sebavedome prejavovať Pokoru? To je nemožné. Teda: prirodzene hrubá myseľ musí prejsť napred sférou umelecko-vedeckou, ak nie v tomto živote, tak sa to stalo v niektorej skoršej inkarnácii. – Nieкто síce môže byť pokorným aj bez

zvláštneho Sebavedomia, ale to nie je žiadna Božská Pokora, to je otrocká oddanosť a nízka podlízavosť.

Aby veľkolepá Skutočnosť a Pravda o dokonalom Sebazaprení bola dokonale pochopená k tomu je treba vysvetlenie veľmi mnohých stránok a odtieňov. Chcem k tomu, čo už bolo povedané, pripojiť ešte tri otázky a krátko ich zodpovedať.

1) Je tu niekto, kto sa vo svojom vnútre zaoberá túžobnou myšlienkou: Keby mi tak niekto chcel vysvetliť podobnosťou, ako je to ťažké odpútať sa od všetkého vlastníctva vonkajšieho a vnútorného, aby som presne vedel čo mám robiť, akú prácu beriem na seba, až sa začnem odpútať a aby som presne vedel, akú úlohu na seba beriem. - Realizácia absolútnej Chudoby a absolútnej Pokory je nekonečne ťažká čo bolo častejšie po pravde povedané a zdôraznené. Avšak bližšie vysvetlenie podobnosťou je toto:

Sme pripútaní k Súcnu desaťtisíc povrazmi. Ak chce niekto uskutočniť absolútnu Chudobu a absolútnu Pokoru, musí všetkých 10.000 povrazov pretrhať. To nie je žiadna maličkosť, pretože pretrhnutie každého jedného povrazu je sprevádzané bolestivým pocitom. Pretrhanie sto takých bolestivých pocitov je asi toľko ako jedna smrť.

Pretrhanie 10.000 povrazov je ako sto násobná smrť.

Že tu veci ukazujem černejšie než sú? Nie! Len sa milé dieťa pokús o absolútnu Chudobu a absolútnu Pokoru – a samo uvidíš, že hovorím Pravdu a ak sa to niekomu neskúsenému zdá byť prehnané, nech mu poslúži tento príklad.

Že v úplnej seabavedomej Chudobe a v úplnej seabavedomej Pokore žijúci Ľudia sú hodní najväčšej Úcty: Lebo zakúsili smrť na kríži a zomreli sto násobnou smrťou. Skrz smrť vyšli zo smrti do života, do Božského Života. Preto sú hodní najväčšieho uctievania. Nie tak žobráci bez hanby, prv než by si skôr osvojili Božskú Dôstojnosť, odhodili svoju ľudskú dôstojnosť, klesajúc hlboko do bezcharakternosti. Tieto milé bytosti budú žať čo zasiali.

Vysvetlím ťažkosti odpútania sa, čiže Sebazaprenia ešte týmto spôsobom: My sme tak veľmi a veľmi zaujatý a zajatý pozemskou logickosťou a vedeckosťou ako napr. zamilovaný muž objatím ženy. Duch sa skutočne zamiloval do substrátu majú a stratil sa v ňom. Ak sa teda chce Duch v mužovi alebo v žene prebudiť k čistému Životu, potom sa musí vypracovať, vyprosiť a vyrvať z hmoty. To je veľmi ťažké. Ako ťažké je zamilovanému mužovi sa vymaniť z mäkkého, nežného, zvodne sladkého objatia svojej milovanej ženy, alebo ako je ťažké pre ženu odolať takému všetky zmysly uchvacujúcemu milostnému útoku muža – neodolateľné je panenské objatie ženy a nepremožiteľný je rytiersky útok mužovej lásky - , tak nekonečne ťažké je pre skutočne vedecky vzdelanú myseľ odpútať sa od svojho vrele milovaného a ťažko získaného Poznania a celkom ticho, zanechať ho a ostať pokorným, inými slovami: odstúpiť a – mlčať.

2) Druhá otázka ktorá má byť zodpovedaná, znie: Kto je väčší? Kto sa honosí svojim bohatstvom alebo kto žije seabavedome v absolútnej Chudobe?

Priatelia! Ako Slnko svojou nádherou predstihne všetky hviezdy, tak dôstojnosť seabavedome absolútne chudobného predstihne nádherou všetky kniežatá, vládarov a mocnárov všetkých päť svetadielov. Čo si myslíš že je veľké, to je pre mňa menšie,

než aby som tým pohrdal. Nikdy nebude mať kráľ toľko, čím Človek sebavedomý a absolútne chudobný len pohrdne.

Ešte ďalej: Kto je väčší? Poznaním a rozumom sa honosiaci vedec, filozof a dogmatik alebo v sebavedomej absolútnej Pokore žijúci Človek?? – Priatelia! Ako nejaký boh prevyšuje v sebavedomej absolútnej Pokore žijúci človek všetkých vedcov, filozofov a dogmatikov. Ako boh prevyšuje ich úplne všetkých. Áno určite. Poslední budú prví a tí zdanlivo prví prídu na poslednom mieste.

3) Tretia otázka – zo strany menej vyvinutých – znie: Čoho sa nám dostane keď sa budeme usilovať o absolútnu Pokoru?

Odpoveď: Čím väčšiu Pokoru a Chudobu uskutočníme – tým väčšie Divy uvidíme.

Tam, kde je srdečná Láska k absolútnej Pokore, tam sa začína prejavovať zázračnosť jediného pravého najvyššieho náboženstva. To skutočné prejavovanie sa Božstva o ktorom nič nevieme a de facto nič vedieť nemôžeme, pokiaľ sme sa nestali chudobnými a pokornými.

Zázrakov sprevádzajúcich prvý krok je mnoho, my sa však už nebudeme púšťať do ich určitého vypočítavania a bližšieho popisovania. Povedali sme si dosť a pripájame ešte slovo Kristovo: Kto verí bude Spasený a to: svojim vlastným Poznaním a Zázitkom.

--

Kto je teda schopný to všetko vykonať? –

Len Velikán Ducha.

Ďalšie kroky ako absolútna Trpezlivosť, absolútna Čistota, absolútna Pravdivosť, sama zo seba vyžarujúca Láska a absolútna Milosrdnosť, sú ešte omnoho ťažšie. O nich podľa potreby v niektorej inej prednáške.

Tak si vytvorte svoju Blaženosť ako sa Vám páči.

Nevysloviteľné Požehnanie Pokoja a Mieru Najvyššieho buď s Vami.